

Antonymum zloby

Ak ste sa ešte neučili antonymá, milé deti, sú to slová s opačným významom. Znamená to teda, že pokiaľ máme slovo hore, jeho antonymom bude slovo dole. Niektoré slová však môžu mať i viac protikladov, a teda antonym. Ponúknem vám nasledujúce riadky, aby ste si ich pár skúsili vypísať. Ak si pozorne prečítate príbeh, určite vám v tom pomôže.

Úloha

Vašou úlohou na tento týždeň bude (mimo konania protikladov zloby) vystrihnúť si priložené kartičky a rozdať ich ľuďom, ktorým by mohli zlepšiť deň. Vezmite si ich napríklad do školy, alebo na prechádzku. Podľa ich môžete kludne aj ľuďom na ulici, či v autobuse a vlaku!

Tvoj úsmev robí deň krajším 😊	Pre tento svet si veľmi dôležitý/dôležitá 😊	Všetky situácie vo svojom živote zvládaš skvele! 😊	Tam niekde ťa čaká niekto, pre koho znamená celý svet 😊	Tvoj smiech rozžiari celý svet! 😊	Opatruj sa, svet s Tebou je oveľa krásnejší! 😊
-------------------------------	---	--	---	-----------------------------------	--

Autor textu: Daniela Nešťáková; Ilustrácie: Mgr. Mária Pauková;
Technický redaktor: Mgr. Anna Záhradníková
Pre vlastnú potrebu vyrobila Starokatolícka cirkev na Slovensku, sekcia Biskupský seminár, 2022
Chrenovská 15, 949 01 Nitra

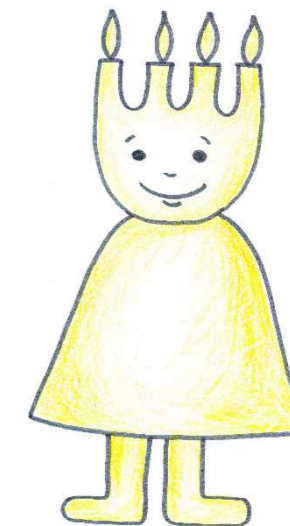
Adventníček

Milé deti!

Naposledy sme sa videli takto pred rokom. Stavím sa, že ste už poriadne vyrástli! Všetci ste o rok starší a každým ročikom vám určite pribúda i viac múdra a skúseností. Ak si ešte spomínate na minulé Vianoce, určite budete vedieť, o čom sme sa spolu rozprávali a o čo sme sa spoločne snažili.

Pokladám vám teda tu a teraz otázku: Vykonávali ste všetky tie dobré skutky aj počas celého roka 2022? Ak je vaša odpoveď áno, tak vám gratulujem. Ak ste si odpovedali „viac menej“, aj tak vám gratulujem, som na vás hrdý! A ak ste odpovedali nie, trochu ma to zamrzí, ale verím, že budúci rok sa polepšíte!

Podme sa teda spolu pozrieť na toto číslo Adventníčka a začneme pripomenutím si, čo to vlastne ten advent je...

Advent

- je to prvá časť liturgického roka vymedzená 4 nedel'ami pred sviatkom narodenia Ježiša Krista

- je to obdobie duchovnej prípravy na Vianoce

- v teologickom zmysle sa advent vyznačuje dvojakým očakávaním – sviatku narodenia Ježiša Krista a jeho druhého (eschatologického) príchodu na konci času

Pár slov na zamyslenie

Všetci už iste vieme, ako nám advent pomáha prichystať sa na samotný Štedrý večer. Takisto už vieme, čo taký Štedrý večer a celkovo Vianoce obnášajú. Tak prečo si to rok čo rok takto opakujeme?

Tak si to teda poďme vysvetliť. Minulý rok som vás každú adventnú nedeľu vyzýval k nejakému dobrému skutku, ktorému by ste sa každý týždeň do ďalšej adventnej nedele mali venovať. Spomínate si, ktoré dobré skutky to boli? Ak áno, tak ste super, no ak nie, toto je vaša odpoveď na otázku, prečo každý rok sa v tomto období spolu stretávame. Tento advent by som vám však chcel ponúknuť niečo iné. Možno vám to bude znieť divne, no poďme sa venovať zlým skutkom. Tak, čítate správne. Milé deti, poďme si v nasledujúcich adventných nedeliach načrtnúť niektoré zlé skutky, s ktorými sa v živote stretávame. Nie však, aby sme ich mohli vykonávať! Tentokrát sa spolu pokúsime im zamedzovať v našom okolí.

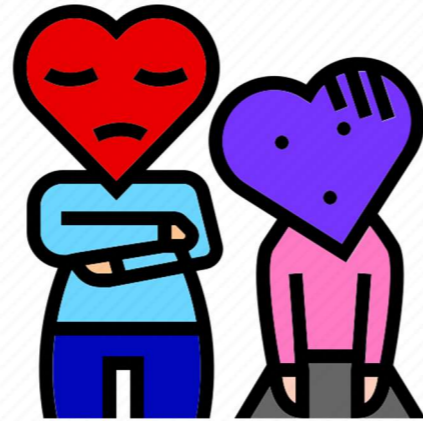
Zloba

Nebudeme sa tu nudiť definíciami tohto nepekného slova. Všeci vieme, čo znamená a všetci si určite vieme predstaviť aj príklady, ktoré by sme mohli pri tomto slove použiť. Stretávate sa so zlobou niekedy? Je prítomná aktívne či pasívne vo vašom okolí?

Šikanovanie, ohováranie, ničenie vecí, ktorí nám nepatria, robenie nepríjemných vecí nášmu okoliu, našim blízkym a kamarátom, toto všetko je zloba. Kvôli satanovi, ktorý žiaľ obsadil naše srdce, je v každom z nás. Ten jeho škriplavý, chrapľavý a nepríjemný hlas nám každý deň napovedá, aby sme konali v duchu zloby.

Na druhú stranu, ten Boh v nás, ktorý sa snaží v našom srdci ešte preraziť nám ponúka antonymum k tomuto slovu.

Našou úlohou tento týždeň bude odhaliť zlobu v našom okolí, zamerať ju a vypáliť na ňu šíp plný dobrého úmyslu a lásky k blízkym. Ak budete pozorne čítať ďalej, dozviete sa, čo by ste tento týždeň mali robiť, na čo by ste sa mali zamerať. Na konci čítania vás čaká aj prekvapenie, ktoré vám v tom pomôže.

Príbeh

Julka je siedmačka na základnej škole. V triede 7.A ich je dokopy 23, sú tam dievčatá i chlapci, vysokí i nízki, s okuliarmi aj bez, chudobní aj bohatí. V tejto triede vždy vládla dobrá nálada, klud a láska. Všeci sa navzájom dokázali rešpektovať, pomáhať si.

V polovici školského roka prišla do tejto 7.A nová žiačka. Bola útla, mala dlhokánske vlasiská až po pás, veľké modré oči a roztomilý kukuč. Všetkým sa okamžite zapáčila a každý sa s ňou chcel kamarátiť. Julka bola prirodzene tiež zvedavá, a tak sa cez malú prestávku priplichtila k dievčatku a začala vyzvedávať. „Akože sa voláš? Kde bývaš? Koľko máš rokov? Páči sa ti škola?“ Útla dievčinka sa zrazu zdvihla, premerala si Julku od hlavy po päty a na tvári sa jej vytvorila podivná grimasa. „Nemala by som sa s tebou rozprávať, ja mám na krku pravé perly a ty máš dokonca deravú ponožku!“ Vysmialo sa jej dievča a ďalej sa Julke nevenovalo. Julka zostala zaskočená. Ešte nikdy sa k nej nikto takto nesprával. Všetky ostatné deti boli šokované tiež. Všeci vždy predsa boli slušní, vždy boli na seba milí, tak ako ich rodičia učili. Po škole si Julka aj s kamarátmi všimli, že nové dievčatko prišiel vyzdvihnúť niekto na obrovskom, luxusnom aute. Dvere otvorila pekne upravená pani, no na tvári jej čosi chýbalo – úsmev. „No nastupuj už! Čo sa šuchceš! A čo to máš oblečené?! Mala si si dať niečo elegantnejšie, veď vyzeráš ako bezdomovec!“ Deťom spadli sánky až na zem. Dievčatko sa k nim predsa nemohlo správať pekne, ak vyrástlo v takomto prostredí.

Takto to chodilo niekoľko dní. Toto dievčatko bolo na deti stále nepríjemné. Odstrkovalo ich, kradla a ničila im veci a dokonca rozširovala nepravdivé klebety. Jedného dňa ju Julka našla plakať na záchodoch. „Čože sa stalo?“ Kľakla si k nej a pohladila ju po pleci. „Prečo sa staráš? Veď som na teba vždy zlá.“ Odvrkla. Julka nerozmýšľala nad odpoveďou ani sekundu: „Rodičia ma učili, rob ostatným to čo chceš, aby robili oni tebe.“ Dievčatko sa na Julku pozrelo a zotrelo si slzy z očí. „Som Maťka. Predtým, než som sem prišla, všetci mi hovorili, aké skvelé sú tu deti. Ako s rodičmi vždy niečo podnikajú, aká sú úžasná komunita. Ja takých rodičov nemám. Nikdy na mňa moc milí neboli a ja som si na vás neoprávnene vybíjala svoju zlosť. Je mi to moc ľúto.“ Pošepkala. Julka ju súcitne objala. „My môžeme byť tvoja druhá rodina!“ Zahlásila a zobrala Maťku za ruku, aby spolu išli späť do triedy.

Ako dni ubiehali, Maťka mala čoraz bližšie k spolužiakom. A čuduj sa svete, čím viac aj jej rodičia trávili čas s rodičmi ostatných detí, tým viac sa menili a ich zlé vlastnosti ich opúšťali, až kým sa nezačlenili a stali sa súčasťou skvelej komunity.